

Per al temps de tarda...

Poso en joc la meva intel·ligència, voluntat i cor.

Considero:

- Què ha passat pel meu cor mentre caminava avui?
- Com m'he sentit avui?
- Cap a on em mou el que he sentit?

M'he situat al costat de la pecadora i de Jesús, per sentir l'estreta relació que s'estableix entre ells, des del darrera? M'hi he vist en aquest gest de tendresa: el penediment de la dona, l'acollida de Jesús? He gosat demanar perdó i acariciar els peus de Jesús? En la meua vida tinc moments d'intimitat amb Jesús on li ofereixo la meua actitud mentre faig camí amb Ell.

Compartint ressons en grup...

Des d'on? → Trobar el Senyor en tot moment en la creació, les persones i en el meu interior.

Què comparteixo?

- Una **imatge**: del que he viscut, que he vist o un record que m'ha vingut.
- O bé un **sentiment**: dominant en el dia d'avui.
- O bé una **idea**: pensament, paraula que més ha ressonat...

Recollint i tancant el dia...

*Senyor meu i Déu meu,
treu de mi tot el que m'impedeix d'anar cap a Tu.*

*Senyor meu i Déu meu,
dóna'm tot el que em mou d'anar cap a Tu.*

Senyor meu i Déu meu, allibera'm de mi i fes-me plenament teu.

Nicolas de Flüe

MITGES TINTES

Paraula que em mobilitza avui...

Convidats a descobrir que sovint vivim en la indefinició, en la mediocritat. Conscients que anem a mitges tintes i no ens atrevim a seguir el camí de Déu amb claredat.

Duraven aquests pensaments (d'imitar els sants) bona estona i, després d'altres coses, tornaven els del món (omplint-se tant de vanitat que no mirava quan impossible era d'aconseguir servir una senyora amb galanteries i paraules ...) i s'hi aturava també una estona llarga. I aquesta successió de pensaments tan variats li va durar molt de temps...

[St Ignasi, Autobiografia, 6-7]

Aquest matí prego amb...

“Jesús li preguntà: Què vols que faci per tu?
El cec respongué: Rabuní, fes que hi vegi.”

(Mc 10, 46-50)

Faig conscient el meu cos...

La meua MIRADA et troba, Senyor,
en totes les coses.

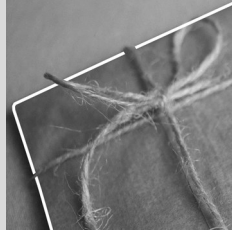

Cada dia del camí...

“Senyor, ajuda'm a anar orientant tota la meva vida (interior i exterior, conscient i inconscient) cap a Tu, cap a l'amor i el servei a Tu en totes les teves criatures”.

Avui demano...

Senyor, demano lucidesa per reconèixer el meu desordre, la meva debilitat, la meva natura pecadora.

Text bíblic

El fariseu i la pecadora (Lluc 7,36-50)

Un fariseu va invitar Jesús a menjar amb ell. Jesús entrà a casa del fariseu i es posà a taula. Hi havia al poble una dona que era una pecadora. Quan va saber que Jesús era a taula a casa del fariseu, hi anà amb una ampolleta d'alabastre plena de perfum i es quedà plorant als peus de Jesús, darrere d'ell. Li mullava els peus amb les llàgrimes, els hi eixugava amb els cabells, els hi besava i els hi ungia amb perfum.

El fariseu que havia convidat Jesús, en veure això, pensà: «Si aquest fos profeta, sabria qui és aquesta dona que el toca i quina mena de vida porta: és una pecadora.»

Jesús li digué: «Simó, t'haig de dir una cosa.» Ell li respongué: «Digues, mestre.»

«Dos homes devien diners a un prestador: l'un li devia cinc-cents denaris, i l'altre, cinquanta. Com que no tenien res per a pagar, els va perdonar el deute a tots dos. Quin d'ells et sembla que l'estimarà més?»

Simó li contestà: «Suposo que aquell a qui ha perdonat el deute més gran.»

Jesús li diu: «Has respost correctament.»

Lavors es girà cap a la dona i digué a Simó: «Veus aquesta dona? Quan he entrat a casa teva, tu no m'has donat aigua per a rentar-me els peus; ella, en canvi, me'ls ha rentat amb les llàgrimes i me'ls ha eixugat amb els cabells. Tu no m'has rebut amb un bes; ella, en canvi, d'ençà que he entrat, no ha parat de besar-me els peus.

Tu no m'has ungit el cap amb oli; ella, en canvi, m'ha ungit els peus amb perfum. Així, doncs, t'asseguro que els seus molts pecats li han estat perdonats: per això ella estima molt. Aquell a qui poc és perdonat, estima poc.»

Després digué a la dona: «Els teus pecats et són perdonats.» Els qui eren a taula amb ell començaren a pensar: «Qui és aquest que fins i tot perdona pecats?»

Jesús digué encara a la dona: «La teva fe t'ha salvat. Vés-te'n en pau.»

Caminant en silenci...

Repasso moments de la meva vida, portant-hi la memòria de cap i cor:

En els darrers mesos, en quins moments m'he sentit trencat/da pel meu greuge, pecat?

A què m'ha empès aquest sentiment?

He sentit que podia ser perdonat/da?

Avui poso atenció a...

...la gran varietat de tonalitats i formes dels arbres, arbustos, herbes, conreus... pels que he anat travessant. Quan variada és l'obra de la creació! I sento que en formo part!